Lieta Nr.130030215
Lietvedības Nr.1-0302-15/2

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
2015.gada 17.aprīlī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā : tiesnese K.Maike,
ar sekretāri Ž.Brokāni,
2015.gada 16.aprīlī
Rīgā, Abrenes ielā 3, atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu attiecībā pret /pers. A/, personas kods /personas kods/, norādītā dzīves vieta /adrese/, un

konstatēja:

2015.gada 13.martā VP Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Teikas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektore sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC155486 par to, ka 2015.gada 26.janvārī plkst. 23.40, 2015.gada 24.februārī plkst.00.20 /pers. A/ dzim.1971.g. neattaisnoti pārbaudes laikā neatradās pēc savas dzīves vietas, ar ko pārkāpa Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas piemēroto papildsodu – policijas kontrole un Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Teikas iecirkņa piemērotos ierobežojumus. Slimības lapa vai cits attaisnojošs dokuments nav uzrādīts.

Izdarītais administratīvais pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 177.panta par policijas kontroles noteikumu tīšu pārkāpšanu, ja to izdarījusi persona, kurai noteikta policijas kontrole.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 213.pantu lieta ir pakļauta izskatīšanai rajona (pilsētas) tiesā.

/pers. A/ uz lietas izskatīšanu, kas tika nozīmēta 2015.gada 16.aprīlī neieradās un par neierašanās iemesliem nepaziņoja.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 260.panta otro daļu, personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības ir tiesības piedalīties lietas izskatīšanā. /pers. A/ par lietas izskatīšanas laiku un vietu tika savlaicīgi paziņots, ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 268.^{1} un 289.^{6}panta nosacījumus. /pers. A/ uz lietas izskatīšanu neieradās, kā arī no viņa nav saņemts lūgums atlikt lietas izskatīšanu, līdz ar ko, tiesa secina, ka viņš nevēlas izmantot savas tiesības piedalīties lietas izskatīšanā, tādēļ tiesa nolēma lietu izskatīt bez viņa piedalīšanās.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi administratīvās lietas materiālus to kopumā, tiesa atzīst, ka lietvedība administratīvo pārkāpumu lietā ir izbeidzama turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 272.pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Savukārt Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 177.pants noteic, ka par policijas kontroles noteikumu tīšu pārkāpšanu, ja to izdarījusi persona, kurai noteikta policijas kontrole, uzliek naudas sodu līdz septiņdesmit *euro* vai piemēro administratīvo arestu uz laiku līdz desmit diennaktīm.

Saskaņā ar Krimināllikuma 45.panta pirmo daļu policijas kontrole ir papildsods, ko tiesa piespriež kā piespiedu līdzekli, lai uzraudzītu no brīvības atņemšanas vietas atbrīvotās personas uzvedību un pakļautu šo personu policijas iestādes norādītajiem ierobežojumiem.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa Pārejas noteikumu (21.07.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.10.2011.) 24.punktu – papildsodu – policijas kontrole – turpina izciest personas, kurām tas piespriests; 4.apakšpunkts nosaka, ka policijas kontroles īstenošanai piemēro Ministru kabineta 2008.gada 30.jūnija noteikumus Nr.479 "Papildsoda — policijas kontrole — īstenošanas kārtība". Šo noteikumu 14.punktā norādīts, ka atbildīgā amatpersona iepazīstina kontrolējamo personu ar lēmumu par policijas kontroles ierobežojumu noteikšanu un izskaidro policijas kontroles ievērošanas kārtību un kontrolējamās personas tiesības un pienākumus. Kontrolējamā persona ar parakstu apliecina, ka iepazinusies ar minēto informāciju. Savukārt šo noteikumu 25.punkts nosaka, ka par policijas kontroles noteikumu pārkāpumu ir uzskatāma ikviena neattaisnota rīcība, kuras rezultātā kontrolējamā persona nav izpildījusi lēmumā par policijas kontroles ierobežojumu noteikšanu, šajos noteikumos vai citos normatīvajos aktos, kas reglamentē krimināl sodu izpildi, noteiktos pienākumus.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (skat., spriedums lietā SKA 157/2007.) atzīst, ka administratīvā

pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā kompetenta amatpersona rakstveidā fiksē kādas personas prettiesiskas darbības, par kurām paredzēta administratīvā atbildība, Šis dokuments, kā sākotnējā apsūdzība ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā pārkāpuma lietā.

Līdz ar to, no vienas puses, institūcija, kuras kompetencē ir pieņemt lēmumu lietā, izvērtē, vai persona par protokolā fiksētajām darbībām ir saucama pie administratīvās atbildības. Savukārt, no otras puses, personai, par kuras darbībām protokols sastādīts, ir iespēja pienācīgi īstenot procesuālās garantijas savai aizstāvībai sakarā ar protokolā norādīto pārkāpumu (piemēram, sagatavot savus argumentus, iesniegt pierādījumus). Līdz ar to lēmums administratīvā pārkāpuma lietā būtu jāpieņem par tiek faktiem, kas norādīti protokolā – jaunu faktu norādīšana lēmumā varētu pārkāpt personas procesuālās tiesības.

Administratīvā pārkāpuma protokolā ir norādīts, ka 2015.gada 26.janvārī plkst. 23.40, 2015.gada 24.februārī plkst.00.20 /pers. A/ dzim.1971.g. neattaisnoti pārbaudes laikā neatradās pēc savas dzīves vietas.

No administratīvā pārkāpuma protokolā norādītā tiesa nevar konstatēt konkrēti, kurā adresē /pers. A/ neattaisnoti pārbaudes laikā nav atradies, lai varētu konstatēt, ka viņam bija pienākums šajā vietā atrasties, kā arī to, ka viņš ir pārkāpis policijas kontroles noteikumus.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9.panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

No iepriekš minētās administratīvā pārkāpuma definīcijas izriet, ka administratīvās atbildības vienīgais pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas darbībās. Tādējādi pārkāpums var tikt uzskatīts par administratīvo pārkāpumu, ja ir konstatēts konkrēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā paredzēts administratīvā pārkāpuma sastāvs: objekts – tas, pret ko ir vērsts administratīvais pārkāpums; objektīvā puse, kas raksturo to, kā izdarīts administratīvais pārkāpums; subjekts – persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu; subjektīvā puse – vainojama darbība.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 7. pantu nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktā kārtībā. Lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā veicama, stingri ievērojot likumību.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 1.punkts nosaka, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Ņemot vērā to, ka administratīvā pārkāpuma protokolā nav konkrēti aprakstīti pārkāpuma izdarīšanas apstākļi un kā atzīst Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, nolēmums administratīvā pārkāpuma lietā būtu jāpieņem par tiek faktiem, kas norādīti protokolā – jaunu faktu norādīšana nolēmumā varētu pārkāpt personas procesuālās tiesības. Līdz ar to tiesa uzskata, ka radušās šaubas ir tulkojamas par labu pie administratīvās atbildības saucamai personai, jo personas saukšana pie administratīvās atbildības uz pieņēmumu pamata nav pieļaujama.

Tiesa secina, ka administratīvā pārkāpuma protokols nesatur informāciju par to, kurā adresē konkrēti /pers. A/ nav atradies, līdz ar to tiesa nevar konstatēt konkrētā administratīvā pārkāpuma sastāvu, tāpēc lietvedība lietā ir izbeidzama saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 1.punktu.

Pie konstatētajiem apstākļiem un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 177.pantu, 239.panta 1.punktu, 289.^{6}., 289.^{7}, 289.^{16}, 289.^{17}, 289.^{18}, 299. pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

Izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā pret /pers. A/, personas kods /personas kods/, pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 177.panta.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā. Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2015.gada 17.aprīlī.

Tiesnese K.Maike